Det var en gång...

vävda minnen och stickade sagor

textilkonstnär Katrin Bawah

arvika konsthall 6–28 april 2019

vernissage 6 april klockan 12.00
öppet 11.00–18.00

KONSTHALLEN

Studieförbundet Vuxenskolan

Arvika Konsthall Storgatan 22, Arvika www.arvikakonsthall.se/facebook
Öppet: tisdag–fredag 11.00–14.00 Arr: Arvika konstförening Fri entré
Våra utställningar arrangeras med stöd av Sveriges Konstföreningar

Det var en gång...

Så här vacker är Arvika Konsthall som från början var en bank.

Banklokalen hade byggts 1903 och var ritad av arkitekterna F. Ullrich och E. Hallquisth från Stockholm, och uppfördes av Kristinehamns Enskilda bank - varav ett skepp kan synas i vapnet som kröner fasadens mitt. Som bank fungerade lokalen endast i några få årtionden och övergick sedan till att vara danspalats, blomsterhandel och även en stund som restaurang. Den stora invigningsdagen av Arvikas nya konsthall ägde rum den 12 maj år 1973.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

I två år jobbade jag med utställningen. Besökte lokalen mätte funderade och prövade lite olika alternativ. Jag visste att jag ville visa mina vävar från förr och trodde även att jag skulle väva nytt. Men det nya blev ”bara” stickat. Den förste april var allt packat och klart. Nu åker vi till Arvika och bygger äntligen utställningen. Lite nervöst är det.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Jag hade god hjälp av min syster, konstpedagog och van utställningsbyggare. Första dan fick vi upp i stort sett alla vävar. Ett hästjobb som bara flöt. Mest nervös var jag för presentationen av Skrämmor och Sprattel men de blev bättre än väntat. Störst problem var upphängningen av sjalarna. Där fick vi tänka om tre gånger innan det blev som vi ville.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

När utställningen var färdigbyggd var det bara att plocka bort allt skräp och överflödigt och svabba golven så att det blev fräscht inför vernissagen.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

DAGS FÖR VERNISSAGE LÖRDAGEN DEN 4 APRIL 2019
INVIGNING KLOCKAN 12.00
MODEVISNING KLOCKAN 14.00
GUIDNING KLOCKAN 17.00

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Invigningstalade gjorde min syster tillika konstföreningens ordförande. Två elever från Ingesund Musikhögskola framförde 70-talsinspirerad musik.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Förväntansfull publik tar plats medan Marcus ställer fram fler stolar.
Särskilt kul förstås med tonårskompisarna Eva-Lena och Stina. Roligt också med Monica. Maud och Marianne från textilutbildningen i Karlstad.
Allra bäst var det att Lisa och Thordis tog tåget hit och var med på fredagens avslutningsjobb och på vernissagedagen.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Största överraskningen stod Qlaez för, när han plötsligt dök upp - från Lerum - med denna fantastiska tårta. Dessutom lyckades han precis pricka in kaffepausen mellan in vigning och modevisning!!!

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Mina förtjusande mannekänger Siri, Lisa, Monika, Åse och Marcus inför showen. Stort tack till Irene som hjälpte dem av och på med kläder och turordning, Och till Thomas som fixade musiken.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Samlade efter en lyckad visning tar vi emot publikens jubel

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Så tog Monika och Lisa tag i mig så fick jag också gå hela catwalken fram. Lite motvilligt ser det ut som men jag var nöjd och glad.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Blommor fick jag. Dessa från min gamla mamma 97 år som inte orkade vara med.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Jag guidade vid tre tillfällen. Inför avslutningshelgen presenterades jag:
Vill du veta mer om textilkonstnären Katrin Bawah? Då ska du kika förbi konsthallen till helgen!
Bawah är nämligen på plats, både lördag och söndag, och guidar er i sin utställning ”Det var en gång”. Ingen föranmälan behövs!
Båda guidningar hålls kl. 13:00.
Glöm inte att det nu är sista veckan för denna utställning. Välkomna!
Lördag 27:e april, kl. 13:00
Söndag 28:e april, kl 13:00

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

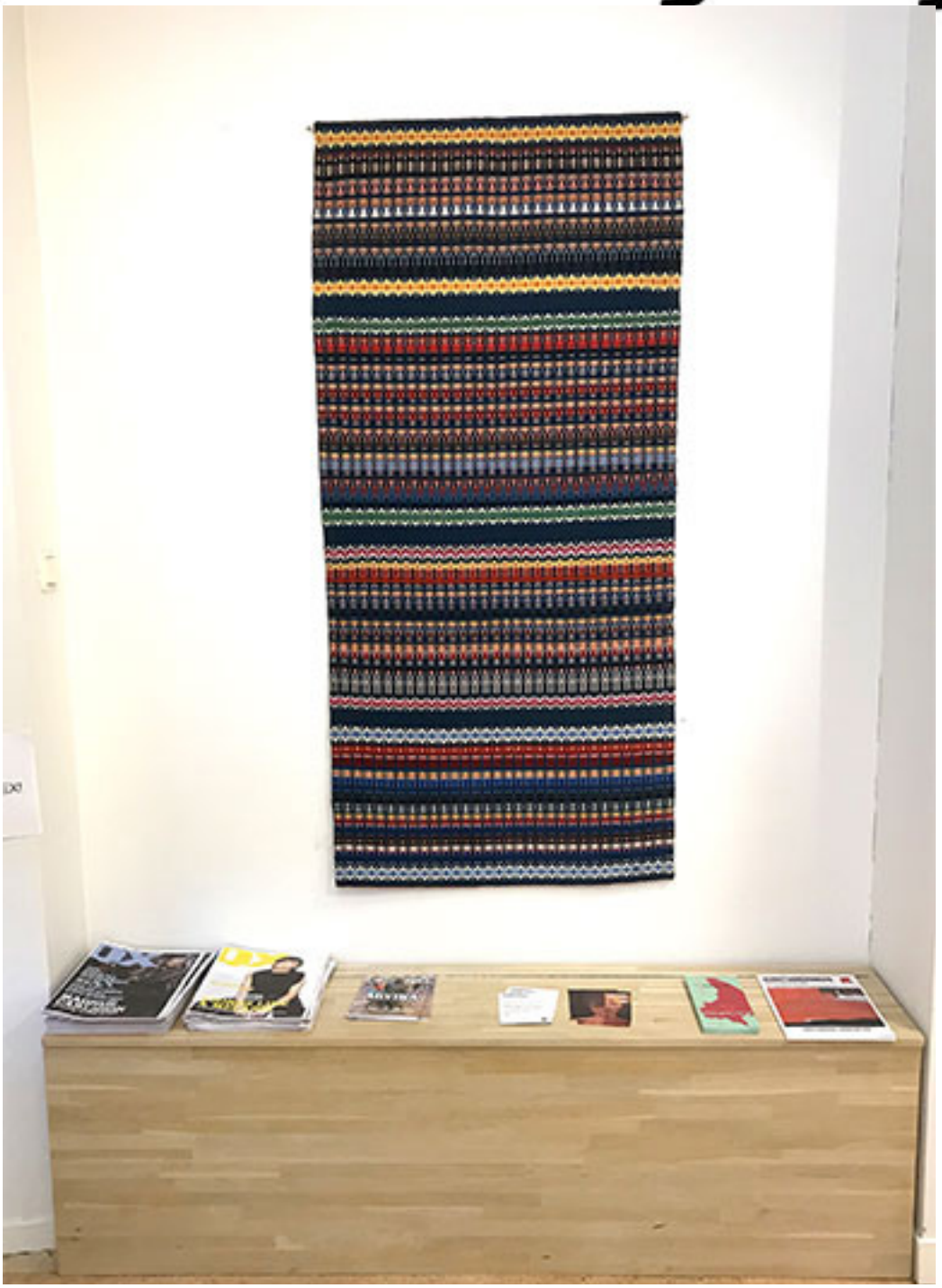

När man passerat den lilla hallen och kommer in i Entrérummet där de flesta vävarna hänger så finns ”GENERATIONER” till vänster. Generationer är vävd som bunden rosengång och läses uppifrån och ner. Mellan de gula bårderna börjar det med min mormor som barn. Mellan de gröna min mamma som barn, mellan de röda jag som barn och mellan de blå min dotter som barn. Alla visas med föräldrar och syskon.
Jag gör en speciell presentation med alla vävar och detaljer.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Receptionsdisken till höger

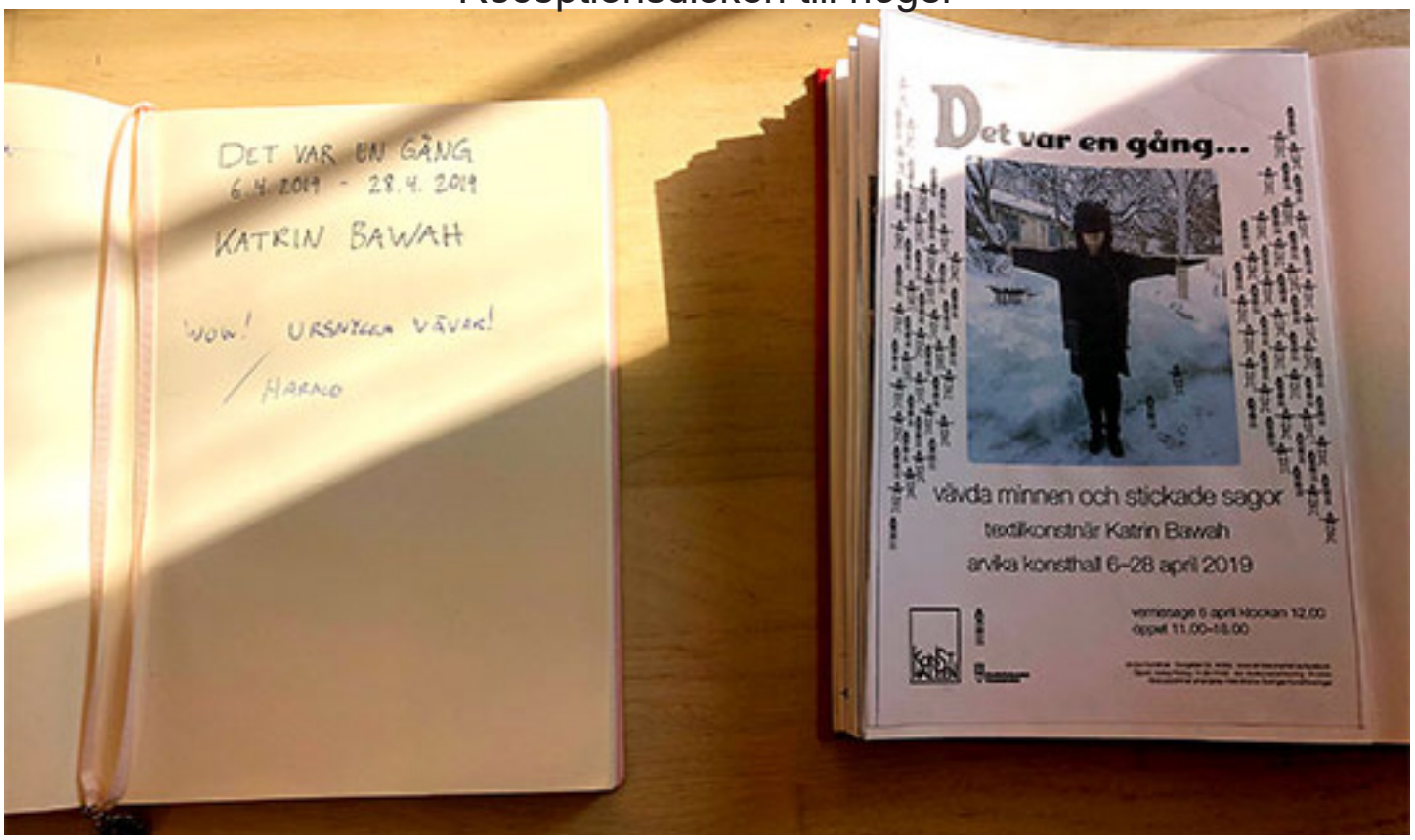

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Jag har lite svårt att begränsa mig - men dessa fyra små är bara 30x30 cm var. De heter VÄNSKAP, ENSAMHET, TVÅSAMHET och FAMILJELIV. Kan väl säga att jag är så där nöjd med dem. Jag föredrar att jobba större och berätta mer.
De hängde alldeles vid receptionsdisken på en liten väggsnutt till höger om dörren.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

På samma högra sida visade jag mitt allra nyaste verk som blev klart bara några dagar innan utställningen.

Den stickade pappersdockan TOSSI och alla hennes kläder med perfekt passform, uppspikad på en vitmålad träplatta ca 200x120 cm som i sin tur var fastskruvad på väggen. Där fanns också plats för bilder som visade hur Tossi ser ut när hon har på sig de olika plaggen.

På väggen fanns en smal väggfast bänk och där la jag ut modeteckningar från 60- och 70-talet.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Kortsidan i entrérummet. Längst till höger och i hörn med pappersdockan och hennes kläder hänger ALTERNATIV PRODUKTION. Arbetarkooperativet Norrkläder startades 1979. Sömmerskorna arbetade i små produktionslag och hade överblick på hela arbetsprocessen. Bilden visar 24 olika modeller ur deras katalog från 1981- bomullsplagg i trikå, manchester, plysch, frotté och armésatin. Samma färgskala på bilden som i verkligheten- vinröd, plommonlila, grå, beige, naturvetenskap, mellanblå och mörkblå.

Bilden i mitten heter KOLLEKTIVET och handlar om åtta sömmerskor som efter tre varsel och uppsägningar ockuperar fabriken när den ska läggas ner. Efter åtta månaders ockupation bildar de ekonomiska föreningen Sollefteå Trikå och driver fabriken vidare.
Bilden visar fabriksbyggnaden, banderollen de hängde ut och åtta rader kvinnofigurer som symboliserar de åtta sömmerskorna.

Tredje bilden LIKA LÖN FÖR LIKA ARBETE behöver egentligen inte kommenteras. När jag vävde denna var kvinnors lön så där 80% av männens. Det har blivit bättre men det går för långsamt Alla lagar och vackra ord om lika lön hjälper inte.
Jag gör en speciell presentation med alla vävar och detaljer.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

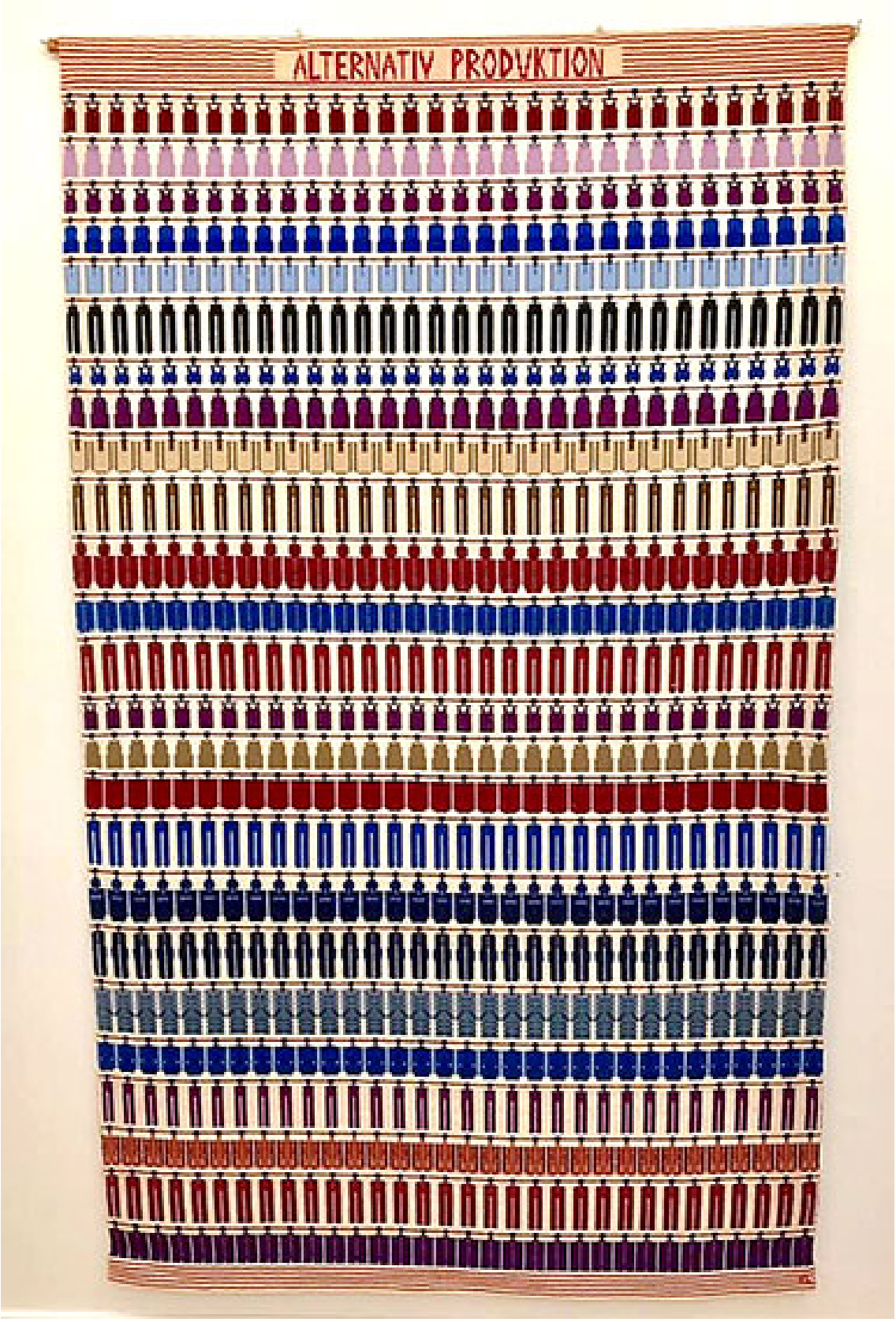

ALTERNATIV PRODUKTION

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

KOLLEKTIVET

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

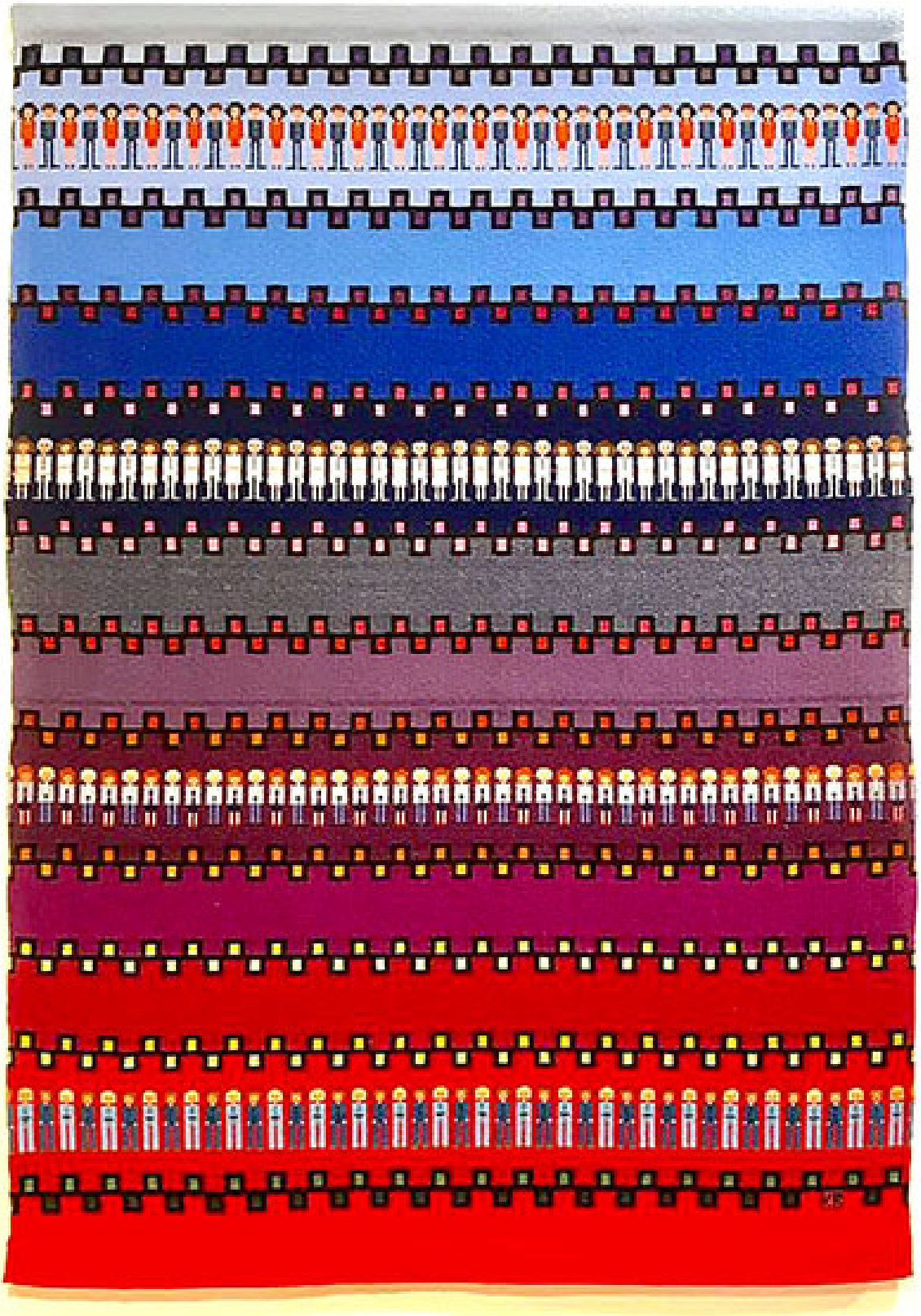

LIKA LÖN FÖR LIKA ARBETE

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Bilderna på långsidan från höger.
Den första bilden heter JORDENS FOLK. Jag har försökt gestalta människor i dräkter så att man ska få en känsla av olika platser från samer i norr till aboriginer i söder.

Jag jobbar ofta med tema. Ett tema var KVINNOR I VÄRLDEN som från början bestod av 12 vävar. De fyra som är kvar hängde på långsidan. Från höger Grönland, Sydafrika, Nordamerika och Sydamerika. Jag har med färger och mönster försökt fånga känslan. Själv har jag vara suttit vid köksbordet med böcker från biblioteket. Jag är ingen globetrotter.

Att kunna skriva, läsa och förstå är ett tema jag vävt några bilder om. Bilden på Maria och Manuel DEN SOM ÄNDÅ KUNDE SKRIVA är inspirerad från ett tv-program för länge sen som handlade om Bolivia.

KOMMUNIKATION och visar olika skrivtecken. De flesta av oss förstår antagligen bara ett av dem. Jobbade en del med bilder om det viktiga i att kunna läsa, skriva och förstå. Även för flickor.

Jag gör en speciell presentation med alla vävar och detaljer.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

JORDENS FOLK

I den här väven ville jag berätta om olika folkslag med poängen att även om vi har olika kläder och olika färger på skinn och hår så är vi alla lika mycket värda. Det som är konstigt och främmande i en del av världen är alldeles normalt i en annan del. Det okända behöver inte vara farligt. Det är lärorikt att känna till och förstå andra kulturer.

Jag har i de olika figurraderna ställt en man och en kvinna bredvid varandra. Båda könen är också lika mycket värda. Jag har klätt på figurerna i för området de kommer ifrån typiska folkdräkter. Inspiration och kunskap till kläderna har jag bland annat fått från bokserien Jordens Folk. Bonnierfakta Bokförlag.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

MAUVARTOQ FRÅN GRÖNLAND

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

MUJAKI FRÅN SYDAFRIKA

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

MORNING STAR FRÅN NORDAMERIKA

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

MARIA FRÅN BOLIVIA

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Bilden på Maria och Manuel DEN SOM ÄNDÅ KUNDE SKRIVA är inspirerad från ett tv-program för länge sen som handlade om Bolivia. Människorna i byn det handlade om kunde inte försörja sig så männen drog till stan för att söka jobb och kunna skicka hem pengar till kvinnor och barn. De var analfabeter och kunde inte skriva till varandra och berätta hur de hade det. Jag tyckte just det att inte veta var så hemskt.
Maria visste inte om Manuel fått jobb och om de därigenom skulle få det bättre. Manuel visste inte om Maria och barnen klarade sig.
Frimärket är ett äkta frimärke från Bolivia.

Kunde inte låta bli att väva figurer i den dukagångsliknande teknik som används i Bolivia.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Latinska, arabiska och kyrilliska skrivtecken. Det är inte alltid som man förstår det skrivna ordet. Det är inte alltid man förstår det talade ordet. Det är inte alltid man förstår varandra.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Andra kortsidan har dörröppning ut till korridoren som leder till Stora Rummet. Där finns inbuktningar och utbuktningar. Överallt hängde jag upp olika vävar.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

SIDA VID SIDA

Bilden visar att vi inte kan skilja klassfrågan från kvinnofrågan. Med små figurer kan jag i bunden rosengång väva så att man och kvinna bredvid varandra, vilket förtydligar mitt budskap.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

I Ådalen besköts den 14 maj 1931 en fredlig arbetardemonstration av ditsänd militär med revolvrar, gevär och kulsprutor. Fem människor ut arbetarklassen mördades.

Glöm dem aldrig.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Bildväv med min son Felix 2 år 1970.

Felix, den lycklige, var ett snällt och soligt barn med mycket humor. Mitt första barn. Hans största intresse var att läsa och det gjorde han vid fyra och ett halvt års ålder. I dag är han 50+, doktor i teoretisk filosofi och tvåbarnsfar.

Bilden är vävd till Västsvenska Mönster- och Textilkonstnärers utställnings-serie ”BARN”.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Det här var den första bilden där jag blandade teknikerna bildväv och bunden rosengång. Det var också första gången jag använde bunden rosengång i en bild. Jag blev väldigt förtjust i tekniken och har jobbat mycket med att utnyttja de möjligheter som tekniken ger. Denna bild är den enda som jag har kvar med detta vävsätt.
Bilden är vävd till VMTs utställningsserie ”BARN”.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

...en ung kvinna som drömde om att bli designer och en ung man som drömde om att bli konstnär.
Och ett litet barn i magen!
Den unge mannen tog sitt ansvar, friade och de gifte sig.
Det innebar, på den tiden, att den unga kvinnan blev en ärbar kvinna och att barnet föddes som ett äkta barn. Jag vet att det också var ett älskat barn trots att drömmarna sprack.
Sjuttiofyra lyckliga bröllopsdagar fick de uppleva och fira tillsammans.
Barnet blev så småningom konstnär och designer.

Andra kortväggens utbuktning passade precis till att hänga vävarna gjorda efter mina föräldrars förlovningsfoton från hösten 1943.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

I korridoren mellan de båda rummen fanns en vägg och jag kunde förstås inte låta bli att hänga nåt även där.
Det fick bli varianter av hängsleklänningen/tunikan Katina och Kati som är stickad i lin med toppar i bomull/lin.

När jag ser det kan jag inte förstå varför jag inte spikade upp matchande mössor och masker.

Tanken var i alla fall som en introduktion till Fågelskrämmorna i nästa rum som alla har Katina eller Kati som bas. Antar att jag tänkte för mycket på det, som ändå ingen förstod förstås, än att göra en riktigt bra vägg.
Mittemot denna vägg är den lilla butiken där jag hade lagt ut mössor till försäljning så de fanns ju på plats. Det var synd för det hade blivit en riktigt bra introduktion. Nästa gång!

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

I Stora Rummet visade jag det som jag kallade ”stickade sagor”. Det är helt enkelt min vanliga stickade design presenterade som spratteldockor eller fågelskrämmor med min tolkning av kända sagofigurer.

FÄRGSTARKT, FANTASIFULLT OCH INSPIRERANDE

Så vill jag att min design uppfattas och upplevs.
Jag stickar tidlösa, unika, designade, färgstarka, glada, användbara kläder för kvinnor (i alla åldrar och storlekar) som gillar att synas och sticka ut.
Jag stickar både för hand och på maskin i ull, akryl, lin eller bomull och jag presenterar mina kollektioner under temat ”Från Topp till Tå”.Jag visar ofta matchande plagg som fågelskrämmor eller spratteldockor.

När man kommer in i Stora Rummet från korridoren så ser man de stora vackra fönstren men om man vänder sig om finns mina stickade Fågel-skrämmor på rad. Askungen; Snövit, Törnrosa och Rödluvan

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Askungen fick minsann inte följa med på balen. Några förtrollande goda feer tror jag inte på, så hon får snällt fortsätta jobba med de uppgifter hon fått i sina gråa kläder och sina kippande skor utan skosnören.
Askungen har en långärmad randig klänning i bomull, en randig topp med korta ärmar i bomull/lin och över det en hängslekjol med fickor i lin. Mössan är handstickad i bomull.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Vitt kan ju tyckas vara en oskyldig och jungfrulig färg men....min Snövit är en tuff brud. Passar det inte så drar hon. Med häftigt lager-på-lager och re-jäla kängor håller hon pli på sju gubbar så att de gör precis som hon vill. Snövit har hängslekjol i lin, långärmad topp i bomull/lin och tonitonrandig kortärmad topp i bomull/lin. Handstickad mössa i bomull.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Jag tror varken på goda eller onda feer så min Törnrosa sover bara länge på morgonen. Det beror på att hon är ute och svirar sena kvällar. Hon älskar att dansa och har tjusiga skor med klack. Nu drar hon ut på galej - hej då. Törnrosa har långärmad topp, hängslekjol och kortärmad topp, allt i knallrosa lin. Mössan är handstickad i bomull.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

På prinsessväggen men lite för sig själv och mellan två dörrar hängde Rödluvan i tre hela långa veckor och längtade ut. Nu har hon tagit på sig sin fina röda kofta/jacka med huva, klivit i sina röda träskostövlar och gett sig iväg ut i skogen.
Under ullkoftan har Rödluvan hängslekjol i lin och långärmad topp o bomull/lin. Randiga halsduken och benvärmarna i ull är handstickade

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

I smutten under rampen på andra våningen hände jag upp Spratteldockorna Tant Grön, Tant Brun, Tant Gredelin och Farbror Blå.

Tant Grön är den äldsta i gänget, klok och ansvarstagande. Hon är den som ser till att de andra har det bra och trivs. Hon sätter sig själv i andra hand men när det brakar iväg för mycket så är det hon som sätter stopp och ordna allt till det bästa.

Tant Brun fick volanger istället för ränder. Det känns bra när brunt blir snyggt, jag jobbade hårt med det. Hon är det typiska mellanbarnet äventyrlig och påhittig. Det händer hela tiden sker med henne och hon tar livet med en klackspark.

Tant Gredelin är den yngsta av tanterna och hon vill förstås sätta sin egen prägel på sin outfit. Hon märker inte att det egentligen är precis samma stuk. Hon är övertygad om att hon är vackrast och bäst. Hon tror att de andra två är glada över att få hänga med henne. En odräglig typ med andra ord som blundar för verkligheten.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Tanterna har ett matchande kit bestående av mössa, hals- puls- och ben-värmare stickat i ull. Grön, Brun eller Gredelin bottenfärg alla med ränder i vinrött, blått, turkos och knallgrönt. Boots i rätt färg förstås.
Egentligen trivs de väldigt bra tillsammans och träffas dagligen för att fika och hitta på nåt kul att göra.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Farbror Blå vill gärna vara lite för sig själv.. Han orkar inte med tanterna hela tiden. Han vill inte följa med på deras shoppingrundor och han står inte ut med att sitta still länge på ett fik. Nej han vill ta långa promenader och det får gärna blåsa. Men få och då vill han också ha sällskap och bjuder hem dem på sin goda fiskgryta.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Vid ett av mina förberedande besök i lokalen upptäckte jag den här väggen och kände med en gång att där ska Fågelskrämman Häxan placeras.

Den tuffa, coola, orädda äventyrliga och lite stöddiga Häxan med sin häftiga punkfrisyr och sina fantastiska kläder i svart och grått.

Hon tycks klara sig alldeles utmärkt i sin ensamhet men i hemlighet har hon ett stort nätverk av häxor, troll och trollkarlar med magiska krafter till sin hjälp.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

.Häxan bjuder in till kafferep. Vågar vi gå dit?
Hennes outfit består av randig kortärmad topp i bomull/lin, hängslekjol i lin med gråa moucher och rak tvåfärgad jacka i ull. Till det har hon randig halsduk i lin, svarta fingervantar, ribbstickade benvärmare i ull och mormor-skängor med långa mystiska snören.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

På väg upp till andra våningen hänger väven BÅDE MOR OCH DOTTER. Väven beskriver det faktum att man samtidigt som man är sin mors dotter, så är man sin dotters mor.
Bilden visar sju sekvenser och börjar 1949 med min mormor, min mamma och jag som femåring och slutar 1987 med min mamma, jag och min dotter som tonåring.
Jag visar personerna i tidstypiska kläder och fångar också deras personlighet. Varje grupp av mor och dotter har sin bottenfärg för tydlighetens skull.
Raderna från 1949 1955 1962 och 1970 visar
Mamma och hennes dotter. Mamma och hennes mor
Raderna från 1975 1981 och 1987 visar
Jag och min dotter. Jag och min mor

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Den enda rosengångsberättrlse som hängde i Stora Rummet heter BÅDE MOR OCH DOTTER. I år fyller min mamma 97 år. Hon är med på bilden förstås i olika varianter från att hon är med sin mor och sin lilla dotter till sin vuxna dotter som i sin tur är mamma. Vi har det väl så lite till kvinns, vi vill gärna stötta och hjälpa både våra döttrar och våra mammor så mycket vi kan.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

I det Stora Rummet som verkligen är stort men som inte har så mycket väggar hade jag redan från början bestämt att där skulle mina stickade sagor vara,

Första tanken var att det även skulle vara sagofigurer mellan fönstren och där ville jag ha barnfigurer, Mina barnbarn tyckte att jag skulle visa Skorpan och Jonatan och det var en bra idé. Men så tog idéer, fantasi och tid slut så det blev inget av den tanken,

Men barnbilder blev det i alla fall och där sitter de och tittar på mina sagoprinsessor.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Min lillebror och jag. Det är ett år och tre månader mellan oss. Vi var alltid tillsammans som små och lekte mycket med varandra. Jag var den som bestämde och han den som fick springa och hämta det vi behövde för våra lekar.
På Gunnarskogs gränd där vi växte upp var det mest pojkar och med dem lekte vi busiga och vilda pojklekar.
Ett kvarter därifrån bodde min bästis Kajsa och vi lekte med pappersdockor och bollade och hoppade hopprep.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Lisa, mitt andra barn född två och ett halvt år efter sin storebror. Att jag skulle känna en sån överväldigande lycka över att ha fått en dotter överraskade mig. Jag trodde jag ville ha en pojke till. Idag är Lisa mamma till två fantastiska tvillingdöttrar som precis fyllt 13. Mina älskade barnbarn.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

När min syster och jag byggde utställningen hade vi förstås tankar om hur det skulle vara och vad vi ville uppnå och vad vi ville förmedla.

Men några gånger uppstod uttryck som såg ut som tankar men som vi inte alls hade tänkt på. Som till exempel när de röda och gula sjalarna så perfekt matchar färgerna i porträttet av LISA.

Ett annat var när vi hängde upp A>ALTERNATIV PRODUKTION (från 80-talet) i hörn med alldeles nya TOSSI så var de också så matchande i färg. Tanken där var att de matchade kläder mot kläder..

Kul när det händer såna saker.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Stora Rummet inramades upptill av sisådär 50 sjalar, både trekantiga i lin och långa raka i bomull/lin. Började med svart i ena kanten och slutar med gult i andra.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Sjalarna till utställningen. Raka CHRISSIE i bomull/lin och trekanten EDIE i lin.
Vi hade problem med upphängningen men med ett grovt snöre lindat runt järnräcket och små fina klädnypor så fungerade det till slut.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Övervåningen på Arvika Konsthall är inte så stor och det passade bra till de få applikationer jag har kvar av sisådär femton husporträtt. Alla är inte fotograferade för tillgång till kamera var inte lika lättvindigt på dåtiden. Men manchester i alla färger gick att få hur lätt dom helst året om. Var perfekt som bräder på rätsidan och dom sten på baksidan.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

ÖSTRA ESPLANADEN

Applikationen Östra Esplanaden är gjord av grön manchester som blir träpaneler. Fönstren är av blått fodertyg och fönsterkarmarna och andra snickerier består av ripsband i olika bredder. Stengrunden är gjord av grått sidentyg. Balkongen är gjord av dekorationsband och skiffertaket är ett flammigt färgat bomullstyg. Applikation 87x66 cm

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

En som jag inte lyckats sälja är den fem meter långa STORKGATAN ett minne från hur Göteborg såg ut på 70-talet.

ARVIKAVERKEN sålde jag till Statens Konstråd och den häger på Polishuset i Arvika
Innan vi kunde börja bygga utställningen på andra våningen så fick vi gå till polishuset och hämta applikationen som jag lånat till utställningen. Den fick inte plats i bilen så vi bar den genom stan till konsthallen.

Applikationen är ett porträtt av industribyggnaden Arvikaverken med en historia från slutet av 1800-talet men som brann ner 1960.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

AB Arvika Verkstäder var ett gjuteri och mekanisk verkstad i Arvika. Firman har sitt ursprung i den av Per Anderson i Arvika år 1885 startade mekaniska verkstad som förut utgjordes av Igelska verkstaden. År 1889 fick verkstaden namnet P. Anderson & Co. Mekaniska Verkstad som 1899 ombildades till aktiebolag under namnet AB Arvika Verkstäder. Ytterligare en namnändring skedde 1916 då företaget såldes till AB Johan Thermenius och Son i Hallberg och gick under namnet AB Arvika-Verken I början hade man endast ett 20-tal anställda, men firman växte fort och under första världskriget hade den ungefär 1.000 anställda. I slutet på 1920-talet fanns ungefär 700 anställda kvar. Arvikaverken tillverkade då jordbruksmaskiner och plogar.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Applikationen STORKGATAN föreställer ett kvarter i Göteborg bestående av fyra s k landshövdingehus av trä med olika utseende. Jag har använt manchester till själva huskropparna. Fönsterna är av blått fodertyg och fönsterkarmar och spröjsar består av band i olika kvaliteter och bredder samt snoddar. Bottenvåningarna av sten är framställda av avigsidan på manchestertyger. Taken är gjorda av band och manchester

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Jag syr ”porträtt” av befintliga hus. Den teknik jag använder är att på en botten av bredrandig manchester, som blir träpanel, och siden eller sammet, som blev sten och rappad yta, applicera fodertyg som fönster och lämpligt tyg som dörrar. Fönsterfoder och snickarglädje får jag fram genom band av olika sorter. Tegeltak, tegelstenar och skifferplattor sys på platta för platta av små tillklippta tygbitar. Jag syr allt för hand med små kaststygn.

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

HUSET MED GLASVERANDAN

Applikationen Huset med glasverandan är gjord av gul manchester som blir träpaneler. Fönsterna är av blått fodertyg och fönsterkarmar och foderbrädet består av sammetsband i olika färger. Stengrunden är gjord av grått ripsband. Snickerierna är gjorda av blanka dekorationsband. Taken är framställda av röda ripsband och små lappar av grått fodertyg i två nyanser.
Applikation 76x63 cm

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

Allt är nerpackat, lokalen är nedsläkt och jag är på väg hem.

Det var en gång... en utställning

KONSTHALLEN ARVIKA

Det var en gång...

HEJ DÅ!

KONSTHALLEN ARVIKA